

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Poznań,

ZN-II.9532.4.2017.1

Pani
Barbara Marciniak
Przewodnicząca
Powiatowego Zespołu do Spraw
Orzekania o Niepełnosprawności
ul. Dutkiewicza 5
63-100 Śrem

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Działając na podstawie art. 6c ust. 5 i 6 w związku z art. 6c ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie trybu i sposobu przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 29), po przeprowadzeniu kontroli problemowej w Powiatowym Zespole do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Śremie przez zespół kontrolujący w składzie: Bartosz Kamiński – Sekretarz Wojewódzkiego Zespołu, kierownik kontroli, Dorota Michalska – starszy specjalista, Honorata Lewandowska – inspektor wojewódzki, Stanisław Jarmuda – członek Wojewódzkiego Zespołu, lekarz, Józef Solecki – członek Wojewódzkiego Zespołu, doradca zawodowy oraz Elżbieta Ryżek – członek Wojewódzkiego Zespołu, pedagog, działający na podstawie upoważnienia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 27.04.2017 r. nr KN-II.0030.198.2017.1, której wyniki zostały zamieszczone w protokole z kontroli, przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Usytuowanie organizacyjno-administracyjne Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Śremie nie budzi zastrzeżeń.

Baza lokalowa Powiatowego Zespołu, w której odbywają się badania i wywiady spełnia wymogi określone w § 24 i § 25 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1110).

Wszyscy członkowie Powiatowego Zespołu uczestniczący w posiedzeniach składów orzekających w okresie objętym kontrolą posiadali odpowiednie kwalifikacje oraz dokumenty je potwierdzające.

W trakcie kontroli zweryfikowano 53 losowo wybrane akta sprawy.

Przewodnicząca Powiatowego Zespołu co do zasady, zgodnie z przepisem § 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, wyznaczała skład orzekający, w tym lekarza – przewodniczącego składu. Jednak w 1 sprawie w aktach sprawy brakuje pisemnego potwierdzenia czynności wyznaczenia składu orzekającego. Ponadto, w 2 sprawach w przypadku dzieci, które nie realizowały obowiązku

szkolnego zamiast pedagoga powinien zostać wyznaczony psycholog. W 12 sprawach lekarz przewodniczący składu orzekającego został wyznaczony w dniu posiedzenia składu orzekającego, co stanowi naruszenie § 19 ust. 1 w zw. z § 8 ust. 4 ww. rozporządzenia, bowiem to lekarz przewodniczący składu orzekającego określa czy stawiennictwo strony na posiedzeniu składu orzekającego jest obowiązkowe. Tak więc wyznaczenie lekarza przewodniczącego składu orzekającego powinno nastąpić przed zawiadomieniem strony o terminie posiedzenia składu orzekającego.

W kontrolowanych sprawach osób, które nie ukończyły 16 roku życia, lekarz dokonujący wstępnej weryfikacji dokumentacji nie określił specjalności lekarza przewodniczącego składu orzekającego, co stanowi naruszenie § 33 pkt 2 ww. rozporządzenia.

W sytuacji gdy lekarz dokonując wstępnej weryfikacji dokumentacji medycznej złożonej wraz z wnioskiem stwierdził, że jest ona niewystarczająca do wydania orzeczenia, Przewodnicząca Powiatowego Zespołu, zgodnie z § 6 ust. 5 ww. rozporządzenia zawiadamiła osobę zainteresowaną odrębnym pismem o konieczności jej uzupełnienia wraz z wyznaczeniem terminu złożenia brakującej dokumentacji, z pouczeniem, że nieuzupełnienie jej w określonym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

W 3 sprawach Powiatowy Zespół doręczał zawiadomienie o terminie rozpatrzenia wniosku w dniu posiedzenia składu orzekającego czyli później niż 7 dni przed dniem jego rozpatrzenia, co stanowi naruszenie § 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności. W pozostałych sprawach nie można ustalić czy Powiatowy Zespół zgodnie z § 7 ust. 3 ww. rozporządzenia doręczał zawiadomienia o terminie rozpatrzenia wniosku nie później niż 7 dni przed dniem jego rozpatrzenia, bowiem w aktach sprawy brakuje dowodu skutecznego doręczenia stronie zawiadomienia o wyznaczonym terminie posiedzenia składu.

Zawiadomienia zawierają pouczenie zgodne z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia, który nakłada na stronę obowiązek usprawiedliwienia swojej nieobecności w ciągu 14 dni od daty posiedzenia składu orzekającego pod rygorem pozostawienia sprawy bez rozpoznania.

W przypadku nie załatwienia sprawy w terminie Powiatowy Zespół zgodnie z art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) oraz § 19 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia zawiadamił stronę o niezałatwieniu sprawy w terminie i wyznaczył nowy termin do jej załatwienia. Jednak w 5 sprawach Powiatowy Zespół nie zawiadomił strony o niezałatwieniu sprawy w terminie i nie wyznaczył nowego terminu załatwienia sprawy, co stanowi naruszenie art. 36 § 1 w zw. z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz § 19 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia. Natomiast w 8 sprawach Powiatowy Zespół zawiadamił stronę postępowania o nie załatwieniu sprawy w terminie po upływie terminu określonego w art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. miesiąca do załatwienia sprawy lub zawiadomienia strony o niezałatwieniu sprawy w terminie i wskazaniu nowego terminu załatwienia sprawy), co również stanowi naruszenie przepisu art. 36 § 1 w zw. z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz § 19 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia. Ponadto, w zawiadomieniu o niezałatwieniu sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu do jej załatwienia jako przyczynę niezałatwienia sprawy w terminie wskazano przyczyny organizacyjne. Przyczyna niezałatwienia sprawy powinna zostać określona precyzyjnie, co pozwoli stronie jak i organowi wyższej instancji oraz sądowi administracyjnemu na kontrolę zasadności przyczyn opóźnienia w załatwieniu sprawy. Powody organizacyjne nie mogą być okolicznością usprawiedliwiającą beczynność organu.

Analiza 2 ocen sporządzonych przez psychologa wykazała, że 1 w ocenie nie uwzględniono wszystkich schorzeń i mogących wynikać z nich ograniczeń. Treść oceny nie koresponduje z końcową kwalifikacją do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz naruszenie § 30 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Kontrola 30 ocen sporządzonych przez pracownika socjalnego wykazała, że 6 ocen zostało sporządzonych poprawnie. Pozostałe oceny w większości są niepełne w zakresie opisu ograniczeń wskazujących na konieczność udzielenia pomocy lub konieczność sprawowania opieki, co w konsekwencji pozwala na zaproponowanie przez pracownika socjalnego właściwego stopnia niepełnosprawności bądź uznania, że osoba orzekana nie jest osobą niepełnosprawną. Ponadto, uzasadnienia ocen powinny wskazywać fakty uznane za istotne w sprawie i udowodnione, a więc potwierdzające słuszność zajętego stanowiska.

W 6 sprawach ustalenie przez pracownika socjalnego znacznego stopnia niepełnosprawności, w 3 sprawach ustalenie umiarkowanego stopnia oraz w 5 sprawach ustalenie lekkiego stopnia niepełnosprawności nie znajduje uzasadnienia w sporządzonej ocenie, co stanowi naruszenie odpowiednio art. 4 ust. 1, 2, 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz naruszenie odpowiednio § 29, 30, 31 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Z analizy 16 ocen sporządzonych przez pedagoga wynika, że opierały się one na przeprowadzonym wywiadzie, który nie był poparty wnikliwością oraz rzetelnym opisem przebiegu dotychczasowego rozwoju dziecka, aktualnych problemów zdrowotnych i deficytów rozwojowych. W prawie wszystkich ocenach nieprawidłowo kwalifikowano schorzenia wzroku lub jego prawidłowość do punktu VI dotyczącego komunikacji, rozwoju mowy i percepcji słuchowej. Odniesienie to winno znaleźć się w punkcie VII oceny dotyczącej percepcji wzrokowej. W punkcie XI kompensacji zaburzeń i stosowanych form wspomagania rozwoju i zakresu niezbędnego wsparcia w 7 przypadkach nie podawano faktycznego korzystania przez dzieci z pomocy poprawiających w istotny sposób funkcjonowanie dziecka (aparaty słuchowe, pomoce specjalistyczne, szkła korekcyjne) jak również nie odniesiono się do zakresu niezbędnego wsparcia.

W 2 sprawach w przypadku orzekania niemowląt nieprawidłowo wyznaczano pedagoga do składu orzekającego. Ocena pedagogiczna dla potrzeb postępowania o ustalenie niepełnosprawności jest dostosowana do osób realizujących obowiązek szkolny. Członkiem składu orzekającego w tych sprawach powinien być psycholog. Ocena pedagogiczna nie jest dostosowana do tego rodzaju orzecznictwa, a pedagog może nie mieć dostatecznej wiedzy dotyczącej rozwoju psychofizycznego niemowląt.

Uzasadnienia ocen pedagogicznych często sporządzane są lakonicznie, mało wnikliwie i nie potwierdzają w dostateczny sposób słuszności podjętej decyzji orzeczniczej.

Kontrola 7 ocen sporządzonych przez doradcę zawodowego wykazała, że większość ocen jest ogólnikowa i niekompletna. W uzasadnieniach ocen nie podano konkretnych argumentów i przesłanek dla proponowanego stopnia niepełnosprawności.

W 1 sprawie ustalenie przez doradcę zawodowego umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie znajduje uzasadnienia w sporządzonej ocenie, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz naruszenie § 30 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Analiza merytoryczna 53 akt sprawy wykazała, że w 3 sprawach w ocenach sporządzonych przez lekarza przewodniczącego składu orzekającego brak było opisu badania podmiotowego, a w 15 sprawach opis badania podmiotowego był niewystarczający. W 6 sprawach brak było opisu badania przedmiotowego, a w 8 sprawach opis badania przedmiotowego był niewystarczający. W 29 sprawach brak było opisu zakresu i rodzaju ograniczeń stwierdzanych u osoby orzekanej, a w 21 sprawach opis zakresu i rodzaju ograniczeń był niewystarczający. Ponadto, w 9 sprawach przyznając wskazanie do uzyskania karty parkingowej lekarz przewodniczący składu orzekającego nie umieścił na druku oceny wpisu mówiącego o znacznie ograniczonych możliwościach samodzielnego poruszania się osoby orzekanej.

W 27 sprawach w ocenie sporządzonej przez lekarza przewodniczącego składu orzekającego brak było uzasadnienia oceny stanu zdrowia osoby orzekanej, a w 26 sprawach

uzasadnienie oceny stanu zdrowia osoby orzekanej było niewystarczające. W 29 sprawach sporządzona przez lekarza przewodniczącego składu orzekającego ocena stanu zdrowia osoby orzekanej była we fragmentach nieczytelna,

W przypadku jednej sprawy kwalifikując do niepełnosprawności i ustalając jako jeden z symboli przyczyny niepełnosprawności symbol 04-O, w ocenie lekarza przewodniczącego składu orzekającego brak było określenia stopnia obniżenia ostrości wzroku oraz ograniczenia pola widzenia, co stanowi naruszenie § 32 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

W przypadku 13 spraw na druku oceny brak było wpisu na temat konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, mimo że w orzeczeniu został przyznany pkt. 7 wskazań, co stanowi naruszenie § 29 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

Ponadto, w przypadku 3 spraw kwalifikując do stopnia niepełnosprawności i ustalając jako jeden z symboli przyczyny niepełnosprawności symbol 02-P, w ocenie lekarza przewodniczącego składu orzekającego brak było określenia stopnia nasilenia zaburzeń psychiatrycznych (nastroju), co stanowi naruszenie § 32 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

W przypadku jednej sprawy zachodziła wątpliwość co do bezstronności lekarza orzekającego, co stanowi naruszenie art. 24 § 3. Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku 1 sprawy na podstawie analizy całości akt postępowania orzeczniczego, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji medycznej, oceniając całokształt okoliczności związanych ze stanem zdrowia osoby orzekanej na dzień wydania orzeczenia, budzi zastrzeżenie zaliczenie osoby orzekanej do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe oraz w przypadku 1 sprawy budzi zastrzeżenie zaliczenie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, co stanowi naruszenie odpowiednio art. 4 ust. 2, 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz § 30, 31 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

W 1 sprawie, na podstawie analizy całości akt postępowania orzeczniczego, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji medycznej, oceniając całokształt okoliczności związanych ze stanem zdrowia osoby orzekanej na dzień wydania orzeczenia, budzi zastrzeżenie zaliczenie osoby orzekanej, która nie ukończyła 16 roku życia do osób niepełnosprawnych, co stanowi naruszenie art. 4a ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. Nr 17, poz.162, z późn. zm.).

Ponadto, kontrola wykazała, że wydane orzeczenia co do zasady zawierają wszystkie elementy określone w § 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności oraz art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wyjątek stanowi 7 spraw, w których w orzeczeniu nie wskazano numer dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby orzekanej, co stanowi naruszenie § 13 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia.

W większości spraw poprawnie, zgodnie z przepisem § 13 ust. 5 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności orzeczenia były doręczane stronom nie później niż w terminie 14 dni od dnia posiedzenia składu orzekającego w sprawie wydania orzeczenia. Jednak w 2 sprawach orzeczenie zostało doręczone stronie później niż w terminie 14 dni od dnia posiedzenia składu orzekającego, co stanowi naruszenie § 13 ust. 5 ww. rozporządzenia.

W 1 sprawie na protokole z posiedzenia składu orzekającego brakuje ustaleń dotyczących pedagoga. Natomiast w 1 sprawie protokół z posiedzenia składu orzekającego nie został podpisany przez wszystkich członków składu oraz w 1 sprawie protokół nie został podpisany przez protokolanta. Powyższe stanowi naruszenie § 7 ust. 4 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności w zw. z art. 68 § 2

Kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż zgodnie z § 7 ust. 4 ww. rozporządzenia z posiedzenia w sprawie wydania orzeczenia sporządza się protokół. Z kolei w myśl art. 68 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Ponadto, w 12 sprawach w uzasadnieniu orzeczenia brakuje odniesienia się do ustawowych kryteriów kwalifikujących do niepełnosprawności.

W związku z powyższymi ustaleniami, przekazuję następujące zalecenia pokontrolne:

1. Wyznaczać członków składu orzekającego, zgodnie z 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
2. W przypadku orzekania dzieci, które nie realizują obowiązku szkolnego zamiast pedagoga do składu orzekającego wyznaczać psychologa.
3. W przypadku orzekania osób, które nie ukończyły 16 roku życia, zgodnie z § 33 pkt 2 ww. rozporządzenia lekarz dokonujący wstępnej weryfikacji dokumentacji powinien określać specjalność lekarza przewodniczącego składu orzekającego.
4. Zawiadomienie o terminie rozpatrzenia wniosku doręczać nie później niż 7 dni przed dniem jego rozpatrzenia, zgodnie z § 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
5. W przypadku nie załatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadamiać stronę postępowania o nie załatwieniu sprawy w terminie, zgodnie z art. 36 § 1 w zw. z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz § 19 ust. 3 pkt 3 ww. rozporządzenia.
6. Przyczynę niezałatwienia sprawy w terminie, określać precyzyjnie z uwzględnieniem faktu, że powody organizacyjne nie mogą być okolicznością usprawiedliwiającą beczynność organu.
7. Oceny psychologiczne sporządzać w sposób wnikliwy i zindywidualizowany, precyzyjnie przedstawiając indywidualny obraz osoby orzekanej. W uzasadnieniu oceny psycholog powinien wskazywać istotne czynniki będące przesłanką do zakwalifikowania do osób niepełnosprawnych.
8. Oceny funkcjonowania społecznego sporządzać starannie. Oceny powinny zawierać opis faktycznych ograniczeń uzasadniających trafność podjętej przez pracownika socjalnego decyzji orzeczniczej. Uzasadnienia ocen powinny wskazywać fakty uznane za istotne w sprawie i udowodnione, a więc potwierdzające słuszność zajętego stanowiska.
9. Oceny pedagogiczne sporządzać w sposób rzetelny, spójny i wnikliwy z uwzględnieniem faktów uznanych za istotne w sprawie z wykorzystaniem w pełni dostępnych źródeł informacji. Prawidłowo uzasadniać rozstrzygnięcia orzecznicze w oparciu o zebrany materiał dowodowy i wnikliwą analizę dokonanej oceny potwierdzającej słuszność podjętej decyzji.
10. Zaleca się pedagogowi analizę opracowania „Kryteria kwalifikowania do niepełnosprawności, a rola i zadania pedagoga w procesie orzeczniczym” wydanego w 2015 roku przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz pisma Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej nr BON.IV.5273.155.2015.MTK z dnia 6 listopada 2015 r., które zawiera materiały pomocnicze i wytyczne dotyczące prawidłowego sporządzania oceny pedagogicznej.
11. Oceny zawodowe sporządzać w taki sposób aby były wewnętrznie spójne, kompletne i szczegółowe. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podawać konkretne argumenty i przesłanki dla proponowanego stopnia niepełnosprawności.
12. Oceny stanu zdrowia sporządzane przez lekarza przewodniczącego składu orzekającego wypełniać w sposób czytelny i pełny w każdym jej punkcie, a w szczególności poprawnie dokumentować stan zdrowia osoby orzekanej w zakresie opisu badania podmiotowego i przedmiotowego oraz opisu zakresu i

- rodzaju ograniczeń stwierdzanych u osoby orzekanej. W przypadkach przyznania wskazania do uzyskania karty parkingowej w ocenie zamieszczać wpis mówiący o znacznie ograniczonych możliwościach samodzielnego poruszania się osoby orzekanej. W przypadkach przyznania pkt. 7 wskazań orzeczenia, w ocenie zamieszczać wpis mówiący o konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W każdym przypadku oceny stanu zdrowia zamieszczać merytoryczne uzasadnienie podjętego rozstrzygnięcia, zawierające w szczególności wskazanie faktów uznanych w sprawie za istotne i udowodnione.
13. Symbole przyczyny niepełnosprawności ustalać zgodnie z przesłankami określonymi w § 32 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
 14. Do orzekania o niepełnosprawności oraz o stopniu niepełnosprawności wyznaczać lekarzy, którzy nie uczestniczyli w procesie leczenia osób orzekanych, a co za tym idzie nie zachodzi wątpliwość co do ich bezstronności.
 15. Osoby w wieku do 16 roku życia kwalifikować do osób niepełnosprawnych zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4a ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia.
 16. Członkowie składu orzekającego powinni kwalifikować osoby orzekane do określonego stopnia niepełnosprawności zgodnie z ustawowymi kryteriami określonymi w art. 4 ust. 1, 2, 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz zgodnie z § 29, § 30, § 31 ust. 1 rozporządzenia w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
 17. W uzasadnieniu orzeczenia odnosić się do ustawowych kryteriów kwalifikowania do stopnia niepełnosprawności, określonych w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
 18. W orzeczeniach wskazywać numer dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby orzekanej zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia.
 19. Orzeczenia doręczać stronom nie później niż w terminie 14 dni od dnia posiedzenia składu orzekającego zgodnie z § 13 ust. 5 ww. rozporządzenia.
 20. Protokół z posiedzenia składu orzekającego powinien być podpisany przez wszystkich członków składu oraz osobę go sporządzającą.

Działając na podstawie § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie trybu i sposobu przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, przekazuję niniejsze zalecenia pokontrolne, oczekując w terminie 30 dni od daty doręczenia wystąpienia pokontrolnego, zawiadomienia przez kierownika jednostki kontrolowanej o sposobie wykorzystania uwag i wykonania zaleceń pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.